

Diari Oficial
del
Consell General

Núm. 8/1998 - 24 pàgines
Sessió Ordinària del dia 8 d'octubre de 1998

El dia 8 d'octubre de 1998, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en Sessió Ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 28/1998, que és el següent:

- 1- Elecció d'un secretari de la Sindicatura.
- 2- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora de període de sessions.
- 3- Aprovació, si escau, de la Proposició de llei de declaració de la festa nacional i el dia de la Constitució.
- 4- Aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió a la constitució de la Unió Internacional de Telecomunicacions i al Conveni de la Unió Internacional de Telecomunicacions, fets a Ginebra el 22 de desembre de 1992.
- 5- Aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació de l'instrument d'esmena a la constitució de la Unió Internacional de Telecomunicacions i de l'instrument d'esmena al Conveni de la Unió Internacional de Telecomunicacions, (Ginebra 1992), que contenen les esmenes adoptades per la conferència de plenipotenciaris a Kyoto el 14 d'octubre de 1994.
- 6- Aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de les notificacions relatives al Conveni relatiu a l'admissió temporal (Conveni Istanbul) fet a Istanbul el 26 de juny de 1990, i als annexos A, B1, B2, B3, B5, B6, B7 i B9 del Conveni esmentat.
- 7- Aprovació, si escau, del Projecte de llei de crèdit extraordinari pressupostari per fer front a les despeses derivades de la creació del Servei Tràmits.
- 8- Aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió a l'Acord general sobre els privilegis i les immunitats del Consell d'Europa, al Protocol addicional a l'Acord general sobre els privilegis i les immunitats del Consell d'Europa, al sisè Protocol addicional a l'Acord general sobre els privilegis i les immunitats del Consell d'Europa, i a l'Acord europeu relatiu a les persones que participen en els procediments davant del Tribunal Europeu dels Drets Humans.
- 9- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació dels articles 105 i 114 del Codi Penal.
- 10- Nomenament del raonador del ciutadà.
- 11- Elecció d'un membre de la Junta de Govern de l'ORTA.
- 12- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada per la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols, Consellera General, per escrit de data 16 de juny de 1998, relativa a la petició adreçada per un grup de ciutadans per a la modificació de la Llei reguladora de la gestió de la CASS.
- 13- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, Conseller General, per escrit de data 17 de juny de 1998, relativa al forn incinerador d'escombraries situat a la carretera de la Comella.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència del M. I. Sr. Francesc Areny Casal, síndic general, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó
 M. I. Sr. Antoni Martí Petit
 M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
 M. I. Sr. Francesc Mora Sagués
 M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons
 M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó
 M. I. Sr. Marc Pintat Forné
 M. I. Sr. Jordi Serra Malleu
 M. I. Sr. Enric Tarrado Vives
 M. I. Sr. Joan Tomàs Roca
 M. I. Sr. Jordi Torres Alís
 M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló
 M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer
 M. I. Sr. Miquel Alís Font
 M. I. Sr. Guillem Areny Argelich
 M. I. Sr. Francesc Areny Casal
 M. I. Sr. Josep Areny Fité
 M. I. Sr. Modest Baró Moles
 M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
 M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
 M. I. Sr. Francesc Bonet Casas
 M. I. Sr. Miquel Casal Casal
 M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela
 M. I. Sr. Josep Dallerès Codina
 M. I. Sr. Simó Duró Coma
 M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols
 M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles

El M. I. Sr. Síndic ha excusat l'absència del M. I. Sr. Subsíndic General, per trobar-se fora del país en representació del Consell.

També hi és present el M. I. Sr. Marc Forné Molné, cap de Govern, acompanyat dels Albert Pintat Santolària, ministre de Relacions Exteriors; Susagna Arasanz Serra, ministra de Finances; Josep M. Goicoechea Utrillo, ministre de Salut i Benestar; Pere Cervós Cardona, ministre d'Educació, Joventut i Esports; Enric Pujal Areny, ministre de Turisme i Cultura, i Olga Adellach Coma, ministra d'Agricultura i Medi Ambient.

Assisteix també a la sessió el Sr. Carles Santacreu Coma, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Enric Tarrado Vives, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.20h)

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Abans d'iniciar l'ordre del dia, havent-se constatat que el Sr. Joan Tomàs Roca s'ha incorporat com a conseller general en substitució del Sr. Pere Cervós, que ha estat nomenat ministre, procedirem a l'acte d'acatament de la Constitució.

Permeteu-nos d'absentar-nos uns moments per revestir els abillaments.

(Surten de la sala)

...

Sr. Joan Tomàs Roca, que heu estat elegit conseller general, jureu o prometeu acatar la Constitució?

El M. I. Sr. Joan Tomàs Roca:

Sí, ho juro.

El M. I. Sr. Síndic General:

Si així ho feu bon andorrà sereu.

(Se senten aplaudiments)

Permeteu que ens tornem a retirar.

...

Bé, si us plau, passarem doncs a l'ordre del dia, i començarem pel primer punt.

1- Elecció d'un secretari de la Sindicatura.

A continuació procedirem a l'elecció del secretari de la Sindicatura i demanaré al Sr. secretari general que llegeixi el nom del candidat.

El Sr. secretari general:

El candidat presentat pel Grup Lliberal és el Sr. Josep Àngel Mortés Pons.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Bé, per procedir a la votació, suspendrem, el temps de poder recollir els sobres i les paperetes que estan situades en el despatx oficial del síndic, doncs, suspendrem la sessió. Us demanaré que una vegada tots tingueu les paperetes dins dels sobres i esteu a punt per procedir a la votació, us torneu a incorporar el més ràpidament possible, aquí a la sala de sessions.

Doncs, suspenem la sessió uns breus moments.

(Són les 16.30h)

(A les 16.35h es reprèn la sessió.)

Bé, reprenem la sessió.

Abans de procedir a la votació, el Sr. secretari general us mostrarà l'urna, perquè constateu que estigui, evidentment, buida.

(El Sr. secretari general mostra l'urna)

Bé, Sr. secretari general, voleu cridar els consellers, doncs, per ordre alfabètic, per tal que puguin dipositar el seu vot a l'urna?

(Es procedeix a la votació)

Bé, doncs, acabada la votació procedirem al recompte.

Sr. secretari, si us plau, voleu anunciar el resultat?

El Sr. Enric Tarrado Vives:

9 vots blancs i 17 a favor del Sr. Josep Àngel Mortés Pons.

El M. I. Sr. Síndic General:

Són 17 a favor del Sr. Josep Àngel Mortés i 9 blancs, declaro, doncs, elegit secretari de la Sindicatura el Sr. Josep Àngel Mortés Pons.

(Se senten aplaudiments)

Sr. Mortés, si voleu venir a ocupar, si us plau, el vostre lloc, aquí, a la presidència?

Bé, passem, doncs, al punt número 2 de l'ordre del dia.

2- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora de període de sessions.

Procedirem a llegir l'informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora de període de sessions i sobre els acords presos.

Sr. secretari general, si us plau, voleu donar-ne lectura?

El Sr. secretari general:

L'informe diu el següent:

"Segon període de sessions del 1998 informe de la Comissió Permanent al Consell General: la Comissió Permanent del Consell General, d'acord amb l'article 37.6 del Reglament, té l'honor de donar compte al Ple dels afers tractats i de les decisions adoptades fora de període de sessions.

Les seves reunions han tingut lloc els dies 2 de juliol i 31 d'agost de 1998.

La primera reunió va servir per tenir una presa de contacte, un cop acabat el primer període de sessions de l'any 1998.

La segona reunió va servir per donar per finalitzats els treballs de la Comissió Permanent i aprovar el present informe.

En el decurs d'aquesta reunió es va informar la Comissió sobre la presentació d'al·legacions en la demanda de conflicte de competències constitucionals presentada pel Govern contra el Comú d'Ordino en relació amb l'Ordinació sobre línies aèries aprovada per aquell Comú en data 18 de gener de 1998. En relació amb aquesta qüestió els consellers generals Srs. Jaume Bartumeu, Vicenç Alay i Josep Dallerès han fet constar el seu desacord amb el procediment emprat, per considerar que el síndic general havia d'haver consultat la Comissió Permanent, sobre la procedència o no de fer-ho, abans de presentar l'escrit d'al·legacions.

També es va donar lectura a la queixa formulada pel conseller general Sr. Jaume Bartumeu per no haver rebut del Govern un informe de l'empresa Hay Management Consultants SA, que havia demanat per carta de data 6 d'agost. En relació amb aquesta qüestió la Comissió va prendre l'acord següent:

La Comissió Permanent lamenta el fet que no hagi estat tramesa la documentació sol·licitada pel conseller general Sr. Jaume Bartumeu Cassany, per carta de data 6 d'agost d'enguany, relativa a l'informe de l'empresa Hay Management Consultants SA sobre la funció pública, i requereix al Govern que aquesta documentació sigui tramesa sense més dilació a tots el grups parlamentaris.

En aquests termes queda redactat l'informe que la Comissió Permanent eleva al Ple del Consell General."

El M. I. Sr. Síndic General:

Moltes gràcies. Passem tot seguit al punt 3 de l'ordre del dia.

3- Aprovació, si escau, de la Proposició de llei de declaració de la festa nacional i el dia de la Constitució.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Interior ha estat publicat al Butlletí núm. 19/98 del 30 de juny, i no s'hi han presentat reserves ni vots particulars.

El Sr. Francesc Bonet, nomenat ponent de la Comissió, presentarà l'informe.

Sr. Bonet, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Francesc Bonet:

Gràcies, Sr. síndic.

La Comissió Legislativa d'Interior ha analitzat en el decurs de la reunió del dia 15 de juny, la ponència relativa a la Proposició de Llei de declaració de la festa nacional i el dia de la Constitució. Els grups parlamentaris que han presentat esmenes a la proposició són: d'una banda, el Grup Lliberal, que n'ha presentat set, i d'altra banda, l'Agrupament Nacional Democràtic, que n'ha presentat cinc. Del total de dotze esmenes presentades a la Proposició de llei, quatre s'han aprovat per majoria: tres del Grup Lliberal i una de l'Agrupament Nacional Democràtic. Cinc s'han transaccionat: de les quals tres són del Grup Lliberal i dos de l'Agrupament Nacional Democràtic. Una s'ha refusat: de l'Agrupament Nacional Democràtic. I s'han retirat dos esmenes: una del Grup Lliberal i una altra de l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Sr. president de la Comissió Legislativa d'Interior, m'ha demanat poder intervenir per fer un aclariment en nom de la Comissió, abans d'iniciar el debat.

Sr. Modest Baró, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. síndic.

Com a president de la Comissió d'Interior en el si de la qual s'han examinat i discutit les esmenes presentades a la Proposició de Llei de declaració de la festa nacional i del dia de la Constitució, i que avui es sotmet a votació, crec que és important puntualitzar i sortir al pas de certes informacions aparegudes en la premsa i en els diferents mitjans de comunicació social, que no tenen res a veure amb la realitat i que es fa necessari desmentir.

Del contingut de les esmentades informacions o notícies en resultaria que el Consell General -o alguns consellers- posaven en dubte o *en entredit* la celebració de la festa nacional.

Com a president de la Comissió d'Interior vull deixar patent que durant els tràmits d'examen de la Proposició de Llei i de discussió de les esmenes presentades, cap dels grups parlamentaris (a través dels seus membres a la Comissió que tinc l'honor de presidir) va posar en dubte, en cap moment -ni ha estat objecte de discussió- la celebració de la festa de Meritxell.

I difícilment hauria pogut fer-ho, perquè és una tradició arrelada que ja forma part de la identitat del poble andorrà.

El que sí que es va discutir en el si de la Comissió són les diferents esmenes presentades pels grups parlamentaris, i que en cap moment posaven *en entredit* la realització de la festa, sinó, només, si havia de figurar o no en el text de la Proposició de llei.

I per consegüent, estan mancades de tota base i raó les notícies aparegudes o difoses pels mitjans de comunicació en el sentit que la festa de Meritxell, profundament arrelada en l'esperit dels andorrans, s'hagués posat en qüestió o en dubte.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, continuarem amb la intervenció dels grups parlamentaris. Pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Simó Duró.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Agraeixo que el Sr. president de la Comissió d'Interior hagi fet aquesta puntualització. Diria, sobretot, a la lletra -a l'esperit, ja m'expressaré una miqueta aquí.

Dir, primer, d'entrada que com a promotor d'aquell text sento que no s'hagi recollit a la totalitat, però, en fi, hi ha hagut un treball que ha estat fet a nivell de la Comissió, estem en democràcia i ho he d'admetre, tot i que vull deixar ben clar que aquest text no em satisfà, no em satisfà no el fet que s'hagi exaltat la Constitució al seu lloc -això, aquesta puntualització l'acato totalment i l'aplaudeixo-; és el fet que s'hagi tret aquesta *relluor* que volíem per al dia de Meritxell. Quant als actes, com aquí s'ha dit que, són d'arrels i en un moment *on -jo*, moltes vegades ho he dit, aquí, en aquesta sala- han passat lleixiu a tot el que era tradicional, hauria estat bo, al meu poc entendre, que s'hagués tornat a afermar aquest principi de Meritxell, dia de la festa nacional d'Andorra. Per què? Perquè en el passat els andorrans van declarar que la patrona d'Andorra era la Mare de Déu de Meritxell. I tot i que tinguem una Constitució, hi ha d'altres exemples -repenso sobretot el cas de Lourdes- a la República, on hi ha hagut una separació de l'Estat amb l'Església, a l'escut i a la medalla, que ofereixen els estaments oficials de Lourdes: d'un costat les insígnies de la República, i de l'altre tot el lloc de tradició mariana.

No hauríem de tenir por d'haver afirmat aquesta cosa. I per què? Perquè aquí el Sr. ponent ha parlat

d'un acord, però es descuida d'una partida. En el mateix moment que el Consell General va prendre un acord (i celebren que s'entengui que un acord del Consell abans de la Constitució es ratifiqui plenament com a acord o com a decret. En aquells moments no es va publicar com a decret i la Constitució diu que sols els decrets, les normes emanades dels Srs. coprínceps, tenen lloc de llei després de la Constitució, -és per això que nosaltres ho havíem demanat... i torno al que explicava...) i és que en aquells moments també es parlava de la medalla, i la medalla es va instituir en un dors amb l'escut d'Andorra, aquell que tenien aquí a Sindicatura, i en el revers en què hi havia Meritxell, perquè aquell any va haver-hi la coronació canònica de la Mare de Déu.

Aquí, això, el Consell, no ho han derogat. Jo ho voldria dir: no hem derogat mai en aquest Consell aquest Acord. Han fet una substitució. I jo aquí, aprofitant, doncs, que em puc expressar- demanaria que per aquell dia, excepcionalment, sense que consideréssim això com un pas enrere -no, són les nostres arrels, aquí ho ha dit ben bé el Sr. Baró- que aquell dia, doncs, ens tornéssim a posar la medalla, pel dia de Meritxell. Per què? Perquè diem que el dia de Meritxell és el dia de la festa nacional i el dia de la festa nacional en comptes de fer l'acte aquí, al meu entendre, millor, doncs, que es fes a dalt a Meritxell. I convido el Sr. síndic com aquell moment de la coronació en què el síndic era de Canillo, perquè en aquestes coses hi tornés a insistir amb aquest esperit, perquè aquell dia l'acte institucional civil es fes aquí, però hem de considerar que l'acte institucional que es celebra... perdó... hem de considerar que l'acte que es celebra a Meritxell, al meu entendre, també és institucional -parlo del religiós. Evidentment, que avui no és així, i és per això que en aquella Proposta volien que tingués tota la llússor, que tingués tota la força; i m'explico: perquè a Meritxell hi estem convidats, no hi estem convocats. I després un altre acte, si fos vertaderament un acte institucional que aquell, allà només hi anirien les autoritats, i ni el Sr. cap de Govern ni el Sr. síndic no es farien acompanyar.

Aleshores jo, doncs, en conclusió demano que la festa nacional, si no de manera directa, de manera indirecta, com és Meritxell, quedi proclamada una nova vegada per aquesta seu -ja després pel que pertoca a la Constitució- evidentment, que és una festa. Jo sempre ho he dit: o li donem tot l'esclat que es dóna a les constitucions modernes, avui, a Europa, o senyor, si no l'hem de considerar com a tal traïem-la i tots, si convé, del calendari o només escrivim-la amb lletra rosa a sobre del calendari.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Vicenç Alay.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, en el seu moment els membres del Grup Mixt, que vàrem presentar la Proposició, ja vam justificar a bastament el sentit d'aquesta iniciativa.

En tot cas, i a mode de recordatori, voldria assenyalar com a motiu més immediat -no dic més important però sí més immediat- el tractament erràtic i poc compromès que el Govern venia donant a aquesta diada.

El redactat original s'establia, per una part el dia de la Constitució, aprofitant també per ratificar -tal com ha assenyalat el company Simó Duró, amb les paraules que subscriu- per ratificar, dic, el dia de Meritxell com a festa nacional en una proclamació postconstitucional que preteníem establir sense equívocs el significat i abast de cada una de les festes.

Algunes de les esmenes presentades han prosperat, i el text que avui votem ha sofert diversos canvis: d'una part es bandeja -com ja s'ha dit- qualsevol referència a la festa nacional, la festa de Meritxell; per una altra, desapareix l'article 4 -desapareix sencera- l'article referent a la celebració d'actes commemoratius en centres escolars. Nosaltres creiem... crèiem - vull dir- i seguim creient que aquest article era important en la mesura que ajudava a fer més propera la Constitució i en potenciava la seva assumpció com a marc general de la vida política i de la vida cívica.

S'estableix també en el nou redactat de la disposició addicional una porta oberta a les excepcions del que es preveu en l'article 2.

Tot i que des del primer moment ja vam acceptar que aquesta disposició addicional era millorable, sobre el redactat que vam presentar, haguéssim preferit un redactat diferent no tan obert i ambigu com el que, finalment, ha acabat prosperant.

No cal dir, doncs, que ens haguéssim estimat més que s'hagués mantingut el redactat original que expressava millor, al nostre entendre, el desig de donar al dia de la Constitució i al dia de Meritxell també -és clar- la rellevància i el valor simbòlic que els correspon.

Altres vegades, hem convingut des d'aquesta cambra, que les esmenes milloraven el text. En la nostra opinió, aquest no és el cas, tot i que si més no... si més no, el text definitiu té, almenys, el valor d'esvair qualsevol dubte sobre el tractament

institucional i cívic que ha de merèixer el fet constitucional.

Per aquest motiu votarem favorablement el text que es presenta.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, també, pel Grup Mixt té la paraula la Sra. M. Rosa Ferrer.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, jo, pràcticament només em queda reiterar el que ha dit la resta de companys del Grup Mixt, i expressar que per a Nova Democràcia, en concret, és un motiu de satisfacció molt especial que el Consell General, ja d'un principi, hagi volgut tramitar aquesta Proposició de llei, que fou una iniciativa del propi Grup Mixt, entrada a tràmit conjuntament amb els companys d'Iniciativa Democràtica Nacional i el conseller general independent, el Sr. Simó Duró.

Com ha dit el president de la Comissió Legislativa d'Interior, el conseller general, Sr. Modest Baró, -durant la tramitació parlamentària d'aquesta Proposició de llei, es va suscitar una certa confusió a nivell popular en haver-se interpretat- que la voluntat d'aquest Consell General o d'una part de consellers -com ell ha dit- era de fer desaparèixer el dia de Meritxell com a festa nacional.

Bé, jo només vull reiterar, perquè m'he vist implicada directament en aquest afer, que això no és cert i que no hi ha hagut cap voluntat per part de ningú d'aquesta cambra, que el dia de Meritxell no fos festa nacional.

Llavors, crec que val la pena que quedi clar d'una vegada i, per a millor comprensió de la part de tothom, em sembla oportú explicar, -i reiterant una mica el que ha dit el Vicenç Alay- explicar com es va preparar el redactat d'aquesta Proposició de llei per part del nostre Grup Parlamentari -i també reiterant el que ha dit el Sr. Simó Duró.

En primer lloc, la nostra intenció no era altra que la de fixar, d'una vegada per totes, que el dia de la Constitució fos festa d'obligat compliment. I a l'hora de recercar la legislació vigent en relació a les festes d'obligat compliment per redactar la Llei per al dia de la Constitució, ens vàrem adonar que no existia cap text legal amb força d'obligar relativa al dia de Meritxell com a festa nacional. Només vam trobar als arxius del Consell General l'acord que ha esmentat, també, el Sr. Duró, de l'any 1914.

Doncs, vist l'exposat i donat que d'ençà de l'entrada en vigor de la Constitució l'any 1993, només tenen rang de llei les ordinacions aprovades amb anterioritat a aquella data per part del Consell General, ens va semblar oportú fixar, per llei, que el dia de Meritxell era la festa nacional i era, també, festa obligatòria, i que calia clarificar el que era la festa nacional, el que era el dia de la Constitució, i enteníem que el dia de la Constitució era una altra diada, nova, diferent que res tenia a veure amb el dia de Meritxell i que, insisteixo, Meritxell és la festa nacional i el 14 de març, el dia de la Constitució.

Tot plegat un malentès que ha donat més d'un ensurt als ciutadans, i jo reitero aquí que penso que, tard o d'hora, caldrà fixar per llei, per evitar el que ha dit el Sr. Simó Duró, que en un futur puguin tornar a donar ensurts a la ciutadania, i crec que valdrà la pena fixar per llei, també, que la festa nacional és el dia 8 de setembre i és festa d'obligat compliment.

Finalment, el text que avui aprovem, després de les esmenes que s'han analitzat en comissió, i que han estat presentades per altres grups parlamentaris, només *contempla* la festivitat del dia de la Constitució. I lamentem que s'hagi hagut d'acabar regulant, també, ja posats a fer com a llei i amb l'altre no s'ha volgut fer. I tot, doncs, per, també, un desencert que hi havia: que si un any era festa, que si l'altre no era festa... i una mica per una situació arbitrària que creava una certa confusió.

Però, el que realment importa, doncs, a partir d'avui és que tothom sabrà que a partir d'ara, el 14 de març de cada any o de l'any 1999 i dels anys següents serà i és festa d'obligat compliment i s'haurà acabat aquesta qüestió; no hi haurà més problema.

I finalment, es tracta, doncs, de celebrar amb solemnitat i amb la importància que es mereix el dia en que el poble andorrà va adoptar la Constitució que adequava l'estructura institucional d'Andorra a les noves circumstàncies de l'entorn geogràfic, històric i sociocultural en què es troba situada, preservant els valors com la llibertat, la justícia, la democràcia i el progrés social.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per l'Agrupament Nacional Democràtic té la paraula el Sr. Narcís Casal.

(El Sr. Jaume Bartumeu s'incorpora a la reunió)

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, els motius que ens porten a *recolzar* aquesta Proposició de llei no són diferents dels que es donen arreu per tal que existeixin aquests tipus de festivitats.

En primer lloc, permetre als ciutadans del nostre país de recordar les persones que van fer possible aquella fita que és la Constitució, que té com a protagonistes el poble andorrà. Per altra banda, també, promoure l'exaltació dels valors que conté la nostra Constitució.

Però també es volia acabar amb el desconcert que s'havia creat en els últims anys en el nostre país, en què hi havien persones que celebraven el dia de la Constitució com a festiu i d'altres no. Una confusió, a més a més, que comportava un problema, i era que hi havien persones en el nostre país, ciutadans, que volien, desitjaven celebrar el dia de la Constitució com a festiu, però no podien per problemes d'horari laboral obligatori.

Hem de pensar que una festa, i sobretot una festa d'aquest tipus, ho ha de ser per a tothom i no només per a uns quants. És per això, també, que no vam creure necessari incloure altres dates significatives en aquesta llei, i en concret no vàrem creure necessari incloure-hi la data de la festa nacional, perquè creiem que els ciutadans d'aquest país, com les institucions, tenen perfectament assumida aquesta data com a festa d'obligat compliment.

Des d'un punt de vista més personal, també, els hi haig de dir, que en les discussions que van haver-hi quan es va tractar la festa nacional, tant en el si del Grup Parlamentari com en el si de la Comissió Legislativa, hi va haver sempre un profund respecte pel dia de la festa nacional.

És per aquest motiu que haig de fer meves les paraules del president de la Comissió d'Interior, Sr. Modest Baró, en tota la seva extensió.

I ara ja no queda sinó esperar, de tots, l'aprovació d'aquesta llei i, a partir del proper 14 de març, que es pugui celebrar el dia de la festa del dia de la Constitució per part dels ciutadans del país.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Modest Baró.

El M. I. Sr. Modest Baró:

Gràcies, Sr. síndic.

El Grup Lliberal presentà 7 esmenes a la Proposició de llei de declaració de la festa nacional i el dia de la Constitució, semblants a les presentades per l'Agrupament Nacional Democràtic, i que anaven en el sentit de modificar la Proposició de llei, excloent del seu títol i del seu text tota referència a la festa nacional de la Mare de Déu de Meritxell, perquè aquesta celebració ja està establerta per l'Acord del Consell General del dia 29 de juliol de l'any 1914 que diu: "El dia vuit de setembre de cada any se celebri en totes les Valls, d'aquest any en endavant i tots els successius, com a festa nacional".

El nostre Grup Parlamentari creu que l'esmentat Acord és efectiu i de plena vigència, ja que, no sols no ha estat derogat, sinó que és un Acord totalment compartit, sentit i viscut pel poble andorrà.

Acceptant o transaccionant les esmenes del Grup Lliberal i les de l'Agrupament Nacional Democràtic, el text de la Proposició de llei que avui se sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra, exclou tota referència a la festa nacional de la Mare de Déu de Meritxell, - que com he dit, considerem ja regulada i vigent per l'Acord del Consell General de l'any 1914- i se centra solament en la declaració del dia de la Constitució.

Cal recordar que des que la Constitució fou aprovada sobiranament en referèndum -deixant definitivament fixat que Andorra és un Estat independent, de dret, democràtic i social- cada 14 de març ja s'ha vingut celebrant aquella data; i sembla adequat que aquesta pràctica sigui ara institucionalitzada per via legislativa, a fi de deixar establerta dita celebració de forma definitiva, amb tota la solemnitat que mereix, i amb el desig que -tal com diu el preàmbul de la Constitució- el lema "Virtus Unita Fortior" que ha presidit el camí pacífic d'Andorra a través de més de 700 anys d'història, segueixi essent una divisa plenament vigent, i orienti sempre les actuacions dels andorrans.

Per tot el que he exposat, el Grup Parlamentari Lliberal, votarà a favor de la Proposició de llei del dia de la Constitució.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap altra intervenció, doncs, i a la vista de les que hi han hagut, si no hi ha cap objecció, declaro aprovada la Proposició de llei per assentiment.

Doncs, queda aprovada.

Passem, tot seguit, al punt número 4 de l'ordre del dia.

4- Aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió a la constitució de la Unió Internacional de Telecomunicacions i al Conveni de la Unió Internacional de Telecomunicacions, fets a Ginebra el 22 de desembre de 1992.

La Proposta ha estat publicada al Butlletí número 22/98 del 28 de juliol, i no s'ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Els grups parlamentaris?

Alguna intervenció?

Sí, Sr. Simó Duró pel Grup Mixt teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Seré molt breu.

No he presentat esmenes, estic totalment d'acord amb aquest text, però me les he llegit, i a després d'haver-les llegit m'he donat compte que tots els països, tots els països han fet alguna reserva. Llavors, jo, el que voldria demanar és que si ho cregués oportú, el Govern, que si convé que faci alguna reserva, al meu entendre, doncs, tenen *fora verda* perquè així es faci. És a dir, que veig que tots els països han dit, d'acord, en aquest articulat, mentre, no lesionin la reglamentació interna que regula, diguem, les telecomunicacions dintre dels països, i això, igualment als països del centre d'Europa, com els d'Àfrica, com els d'Amèrica.

Només és el que havia de demanar i expressar aquí.

He dit, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Bé, cap altra intervenció, doncs, no havent-hi cap altra intervenció, doncs, i si no hi ha cap altra objecció, també declaro aprovada la Proposta per assentiment.

Bé, doncs, queda aprovada.

Passem al punt 5 de l'ordre del dia.

5- Aprovació, si escau, de la Proposta de ratificació de l'instrument d'esmena a la

constitució de la Unió Internacional de Telecomunicacions i de l'instrument d'esmena al Conveni de la Unió Internacional de Telecomunicacions, (Ginebra 1992), que contenen les esmenes adoptades per la conferència de plenipotenciàries a Kyoto el 14 d'octubre de 1994.

La Proposta ha estat publicada al Butlletí núm. 22/98 del 28 de juliol, i no s'ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció?

El Govern vol intervenir?... no?

Els grups parlamentaris?... tampoc?

Doncs, no havent-hi intervencions, també, si no hi ha cap objecció, declaro aprovada la Proposta per assentiment.

Queda aprovada.

Passem al punt 6 de l'ordre del dia.

6- Aprovació, si escau, de la Proposta d'aprovació de les notificacions relatives al Conveni relatiu a l'admissió temporal (Conveni Istanbul), fet a Istanbul el 26 de juny de 1990, i als annexos A, B1, B2, B3, B5, B6, B7 i B9 del Conveni esmentat.

La Proposta ha estat publicada al Butlletí núm. 22/98 del 28 de juliol, i no s'ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció?

Sí, Sr. Simó Duró pel Grup Mixt teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

No, pel Grup Mixt no, a nivell personal, Sr. síndic.

Però voldria dir, també el mateix que he expressat a després, perquè veig que, a nivell de totes les delegacions, s'han fet algunes reserves. Llegeixo per exemple la de França, diu: "la delegació francesa, de prendre del seu Govern, el dret de prendre totes les mesures que considerin necessàries per protegir els seus interessos en cas de que altres membres no contribueixin al pagament de les despeses". Vull dir que hi hagi una similitud de procediment, perquè a després nosaltres no ens trobem que hem d'eixugar tots els deutes.

És tot, el Govern sé que s'ho mirarà i si ho creu oportú, també estic d'acord perquè hi intervingui.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé, doncs, si no hi ha cap objecció, també declaro aprovada la Proposta per assentiment.

Doncs, queda aprovada.

Passem al punt 7.

7- Aprovació, si escau, del Projecte de Llei de crèdit extraordinari pressupostari per fer front a les despeses derivades de la creació del Servei Tràmits.

El Projecte de Llei ha estat publicat al Butlletí núm. 22/98 del 28 de juliol, i no s'ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Passem, doncs, a la intervenció dels grups parlamentaris.

Sr. Simó Duró pel Grup Mixt teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

No hi ha el Sr. ministre, aquí, i voldria dir que el dia que ens va presentar aquesta Proposta a nivell de la comissió, vaig trobar que era encertada, perquè si en el passat amb les mateixes persones -que és el que em va fer plaer- ja vam intentar dins de l'Administració, quan el Consell encara tenia una missió administrativa, de començar a facilitar els passos dels ciutadans de cara a tot el que era encetar un procediment administratiu personal.

En aquells moments, doncs, vaig aplaudir i vaig donar *foc verd* tant a la idea, sobretot, com al que era el crèdit, i encara ho segueixo fent. La *sola* cosa que en aquells moments, també, vaig donar a entendre era que quan el Sr. ministre ens va dir que era un plantejament, que va ser d'entrada, que ho va exposar, que aquest plantejament, doncs, de tràmits ja era una cosa assumida pel Grup Lliberal i a després pel Govern, li vaig fer una mica la recriminació si és que això ja estava planificat des de temps, no entenia gaire que hi hagués a nivell de pressupost un buit i que no hi figurés. Aleshores, diguem que jo jaestic d'acord perquè aquest crèdit vagi endavant, però amb paraules, diguem així, una mica de dibuix, una mica d'estirada d'orelles al Govern, perquè no ha fet les coses com les hauria de fer segons un procediment regulat.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Pel Grup Mixt, també, intervé el Sr. Vicenç Mateu.

El M. I. Sr. Vicenç Mateu:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, jo, començant per les paraules finals del Sr. Simó Duró, jo també m'afegeixo a l'estirada d'orelles.

Nosaltres... bé, el que diré és pràcticament una repetició del que monogràficament ha dit el company Simó Duró. Estem d'acord en el projecte de Tràmits, crec que és d'aquests projectes que permeten que el ciutadà trobi una Administració més àgil davant seu. Nosaltres, en el nostre programa ja en parlàvem, també, d'aquest mateix projecte i, per tant, no podem més que estar-ne a favor.

Voldríem recordar, de tota manera, que el Sr. cap de Govern, ja mencionava, també, aquest projecte en el seu discurs d'investidura, i per tant, és també una sorpresa per nosaltres que calgui recórrer a un crèdit extraordinari per poder arribar a finançar això.

És a dir, molt breument, estem d'acord en el fons. Creiem que és una bona cosa; creiem que el ciutadà, doncs, no ha de perdre temps per poder fer tràmits, però estem en desacord en la forma i això ens portarà a abstenir-nos en la votació.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

També pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies, Sr. síndic.

La nostra posició és la mateixa que les dues intervencions dels companys que han parlat anteriorment.

El projecte és un bon projecte, el procediment és, també, el tradicional procediment del Govern, de buidar de contingut la Llei del pressupost per portar periòdicament al Consell crèdits extraordinaris en qüestions que no són d'extrema urgència, ni necessitat, i a partir d'aquí no podem donar el nostre vot favorable a aquest crèdit extraordinari.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, a continuació, té la paraula el Sr. Josep Dallerès per l'Agrupament Nacional Democràtic.

El M. I. Sr. Josep Dallerès:

Gràcies, Sr. síndic.

De fet, repetiré una mica el que s'ha dit fins ara.

La Llei general de finances públiques del 19 de desembre de 1996, presenta en el seu article 23 que quan calgui contreure obligacions, atesa llur necessitat i urgència -diu- el Govern podrà, llavors, especificar com cal fer-ho.

Aquí, em permetrà recordar o recórrer al diccionari de la llengua catalana per donar una sèrie de definicions, a veure si tothom ho entén de la mateixa manera: "Caldre -diu- significa ésser necessari; necessitat -diu el diccionari- és allò de què hom no pot passar-se, allò de què hom no pot prescindir; urgència -diu- és l'obligació de practicar ràpidament la diligència -en aquest cas és en dret processal o en dret constitucional, al procediment parlamentari excepcional, o dins d'un altre ordre d'idees, tots sabem el que és el servei d'urgències en un hospital".

Dit això, doncs, he recorregut a les definicions per veure si tots parlem del mateix. Dit això, doncs, el Govern ens presenta el crèdit extraordinari per fer front a les despeses derivades de la creació del Servei de Tràmits.

Atesa, preciso, llegint l'article 23, la necessitat i la urgència. Vull dir, aquí, que no posem en dubte la necessitat de la finestra única, del Servei de Tràmits; hi estem totalment d'acord, és per això que no hem presentat cap esmena a la totalitat del text, tot i que no estic d'acord en la forma.

No acabem, però, d'entendre la urgència... i m'explico: ni l'entendem, perquè no es tracta d'un tema nou. El Sr. cap de Govern es va comprometre amb la lectura del seu programa de Govern, el dia 20 de març del 1997, a tirar-ho endavant. És, doncs, saludable pel país per a tots plegats, que així sigui, és a dir, que es compleixi amb els compromisos contrets, i en aquest sentit, considerem que és positiu que això serveixi d'exemple. El que no acabem d'entendre és el perquè de la urgència, justament, en l'exercici de quelcom que ja figurava l'any 1997 i que, doncs, ja estava programat per fer; hi veiem dues explicacions: la primera és, tal com ja hem dit més d'un cop, que el fet de no haver previst la despesa pel pressupost del 1998 i en canvi, tirar-la endavant durant l'exercici, és una mostra, un cop més, de la improvisació del Govern; la segona interpretació possible és que si realment no és fruit de la improvisació, si respon a una programació anticipada, a una programació prèvia, en aquest cas, encara fóra més greu, voldria dir que premeditadament no es va posar al pressupost del 1998, tergiversant les xifres i sabent que es volia fer. Ni la primera hipòtesi ni la segona ens satisfan i no

voldríem creure que obeeix a altres objectius. Ens preocupa tal com s'ha procedit amb el personal que treballa a la planta baixa del Govern, per exemple.

Per tot l'exposat, no donarem suport al crèdit extraordinari, i dic bé: al crèdit extraordinari, tot i que, celebrem que es tiri endavant la finestra.

Lamentem que per una forma de procediment amb alguna cosa en què estem d'acord, no puguem procedir a donar-hi suport.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Guillem Areny.

M. I. Sr. Guillem Areny:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En data 22 de maig del present any, el ministre d'Economia, Sr. Enric Casadevall, va comparèixer davant la Comissió d'Economia per fer la presentació del projecte Tràmits, en la qual vam poder conèixer àmpliament els objectius, les característiques i els procediments que s'havien seguit per a la seva confecció, i els resultats que s'esperaven obtenir de cara a la millora, de l'eficàcia de l'Administració prop de l'administrat.

Una de les coses més importants a remarcar, pel moment, és la participació activa del personal de l'Administració en el si de la Comissió interministerial, creada per elaborar el projecte Tràmits, per desenvolupar els objectius i posar-los en pràctica.

Des del Grup Parlamentari Lliberal entenem que aquesta pràctica motiva molt el personal ja que sap els punts negres de l'Administració i, per un altre costat, agilita de dia en dia als pobres usuaris que, de tant en tant, només fan que pujar i baixar plantes i passejar pels passadissos.

La millora de coordinació entre els departaments i els serveis dels diferents ministeris, que tenen com a missió l'atenció prop de l'administrat, és la base de la qualitat i el bon funcionament d'una Administració àgil i eficaç.

Ens consta, també, que el CNIA recollint els objectius d'aquests projectes, i seguint les bases de treball marcades pels diferents ministeris, també ha participat i ha *ficat* el seu gra de sorra creant un nou programa informàtic d'acord amb les necessitats del moment.

Volem, doncs, des del Grup Lliberal encoratjar aquest Govern i els funcionaris de cada departament aquests mètodes de treball en equip i donar oportunitats al desenvolupament del potencial

humà, de què disposa l'Administració, guiats pel principi que ha d'imperar la gestió diària, que ha de ser la qualitat en el servei als usuaris del país, i donant al personal de l'Administració les pautes i estris per poder aconseguir millor aquests objectius.

Recomanem, també, des d'aquí, que el Govern desplegui les normes i reglaments pensant a alleugerir els tràmits administratius i també a revisar la reglamentació actual per fer eficient la tramitació administrativa.

Nosaltres, des del Grup Lliberal donarem suport a aquest Pressupost per fer front a les despeses.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, el Govern vol intervenir?... No?

Alguna altra intervenció?... No?

Doncs bé, a la vista de les intervencions procedirem, doncs, a la votació.

Us recordo que sí és sí al Projecte de llei i no és no al Projecte de llei.

Sr. secretari general, si us plau.

El Sr. secretari general:

M. I. Sr. Jaume Martí Mandicó: Sí

M. I. Sr. Antoni Martí Petit: Sí

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora: m'abstinc

M. I. Sr. Francesc Mora Sagués: Sí

M. I. Sr. Josep Àngel Mortés Pons: Sí

M. I. Sr. Enric Palmitjavila Ribó: Sí

M. I. Sr. Marc Pintat Forné: Sí

M. I. Sr. Jordi Serra Malleu: Sí

M. I. Sr. Enric Tarrado Vives: m'abstinc

M. I. Sr. Joan Tomàs Roca: Sí

M. I. Sr. Jordi Torres Alís: m'abstinc

M. I. Sr. Joan Verdú Marquilló: Sí

M. I. Sr. Vicenç Alay Ferrer: m'abstinc

M. I. Sr. Miquel Alís Font: m'abstinc

M. I. Sr. Guillem Areny Argelich: Sí

M. I. Sr. Francesc Areny Casal: Sí

M. I. Sr. Josep Areny Fité: Sí

M. I. Sr. Modest Baró Moles: Sí

M. I. Sr. Ladislau Baró Solà: m'abstinc

M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany: m'abstinc

M. I. Sr. Francesc Bonet Casas: Sí

M. I. Sr. Miquel Casal Casal: Sí

M. I. Sr. Narcís Casal de Fonsdeviela: m'abstinc

M. I. Sr. Josep Dallerès Codina: m'abstinc

M. I. Sr. Simó Duró Coma: Sí

M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols: m'abstinc

M. I. Sr. Agustí Marfany Puyoles: Sí

El M. I. Sr. Síndic General:

Sí, Sr. secretari, voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Vots sí: 17; abstencions: 10.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, a la vista dels resultats de la votació, queda aprovat el Projecte de llei.

Passem al punt 8 de l'ordre del dia.

8- Aprovació, si escau, de la Proposta d'adhesió a l'Acord general sobre els privilegis i les immunitats del Consell d'Europa, al Protocol addicional a l'Acord general sobre els privilegis i les immunitats del Consell d'Europa, al sisè Protocol addicional a l'Acord general sobre els privilegis i les immunitats del Consell d'Europa, i a l'Acord europeu relatiu a les persones que participen en els procediments davant del Tribunal Europeu dels Drets Humans.

La Proposta ha estat publicada al Butlletí núm. 24/98 del 26 d'agost, i no s'ha presentat cap esmena.

El Govern vol intervenir?

Dels grups parlamentaris, algú vol intervenir?

Sí, per l'Agrupament Nacional Democràtic, Sr. Miquel Alís teniu la paraula.

El M. I. Sr. Miquel Alís:

Gràcies, Sr. síndic.

L'Agrupament Nacional Democràtic els felicita, doncs, per l'adhesió d'Andorra als dos acords i als dos protocols del punt número vuit de l'ordre del dia; però, esperem que això només sigui un primer pas per a la signatura d'altres convenis i cartes del Consell d'Europa, molt urgents per a Andorra.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?

Bé doncs, no havent-hi cap altra intervenció i si no hi ha cap objecció declaro aprovada la Proposta per assentiment.

Bé, doncs, queda aprovada.

Passem, doncs, al punt número 9.

9- Presa en consideració, si escau, de la Proposició de llei qualificada de modificació dels articles 105 i 114 del Codi penal.

La Proposició de llei ha estat publicada al Butlletí núm. 19/98 del 30 de juny.

El Govern ha manifestat el seu criteri dins del termini reglamentari, per escrit, que ha estat publicat al Butlletí núm. 27/98 del 25 de setembre.

Té la paraula el Govern per donar lectura al seu criteri. Intervé el Sr. cap de Govern.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, penso que, havent estat publicats, si vostès em permeten, el que faré és algun comentari complementari al propi criteri que hem exposat, per dir que el que està clar és que s'imposa una refosa i una redacció nova del Codi penal, en conjunt, un Codi penal postconstitucional, en el qual s'està treballant, i que, de la mateixa manera, també, com s'ha fet en altres casos, algunes esmenes en el Codi actual, -producte de la situació anterior-, és a dir, de l'any 1990, també s'han portat a terme dins d'aquesta Cambra des de la Constitució.

A partir d'aquí, la Proposició de llei feta per l'Agrupament Nacional Democràtic encerta en els seus plantejaments en el criteri exposat pel Govern amb l'especificat que es pot, fins i tot, afegir alguna figura molt equiparable a les que estan *contemplades* per aquesta Proposició, i que estaria bé que també hi fossin..., en formessin part, ja que es toca, d'aquest tema -els temes que toca la Proposició de llei- i estic segur que els parlamentaris d'aquí, tots vostès, tindran l'ocasió de fer-ho en el moment que ho discuteixin en comissió, com crec que serà el cas, perquè aquesta Proposició de llei, espero i desitjo, -el Govern-, que entri a tràmit parlamentari. En tot cas, el que el Govern també diu és que ens afegim a la voluntat dels que l'han proposada per oferir els serveis que el nostre ajut amb informació i amb tota la documentació que pugui fer falta per millorar i per facilitar el treball dels parlamentaris en un tema tan sensible com és una llei qualificada, que afecta les persones.

És tot el que he d'explicar, i em remeto al que s'ha dit en el criteri.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, té la paraula el Sr. Narcís Casal, a continuació, per l'Agrupament Nacional Democràtic, que ha presentat la Proposició de llei.

El M. I. Sr. Narcís Casal:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, el nostre Grup va proposar la Llei que penalitzava el tràfic d'influències per dos raons.

En primer lloc, la raó elemental, que aquesta figura, que existeix en totes les legislacions, a Andorra no es troba tipificada. Sí que existeix en l'actual Codi penal la figura de la prevaricació, però únicament quan es dona mitjançant preu o recompensa. No està tipificada la prevaricació com a conseqüència de les influències o com a conseqüència d'una animadversió personal. Doncs bé, aquest és precisament el nucli de la reforma proposada.

Ara bé, s'ha d'admetre que el tràfic d'influències ha estat sempre allà on ha existit una classe política, fins al punt que els estudiosos ja l'han institucionalitzat amb el nom de "lobbies" o "grups de pressió".

És per això que, vivint en un estat democràtic, haurem de centrar la nostra tipificació en aquell tràfic d'influències que es considera realment nociu per a l'estat de dret.

Per altra banda, si el nostre Grup va decidir introduir aquesta Proposició de llei amb certa urgència, tal com es va dir en els mitjans de comunicació, va ser per intentar cobrir tot el període que començava aleshores, d'atorgament de llicències financeres.

Per raó d'aquesta circumstància, vàrem creure que a l'Estat andorrà se li obria l'oportunitat de demostrar seriositat, no solament davant la ciutadania, sinó davant de la comunitat internacional.

Ja vàrem dir, i ho torno a dir, que l'Agrupament no prejutja cap actitud per part de la majoria lliberal. Però també els haig de dir que aquesta iniciativa surt fruit d'una angoixa davant l'actitud de les institucions en el procés esmentat.

Senyor cap de Govern, del seu informe n'he extret dos idees majors:

La primera: que la reforma proposada estaria millor en la futura redacció del Codi penal -i jo, de les paraules que ha dit vostè, ara, m'ha semblat que modifica una mica aquest plantejament, i crec que

accepta perfectament que es pugui fer a través d'una Proposició de llei.

Deixaré, doncs, de comentar aquesta part i comentaré la segona idea, que és la que fa referència a la necessitat de treballar per a millorar el text sobre la qual cosa li puc dir que a l'Agrupament no hi trobarà cap obstacle, com tampoc tenim cap problema per col·laborar en la redacció de lleis com el procediment penal, on l'únic afany que ens mou és el de millorar el text.

Els puc assegurar que si l'AND sap treballar d'aquesta manera a l'activa, quan són els altres els qui proposen un text, també ho sap fer a la passiva, quan som nosaltres que el presentem, i són els altres els que fan les esmenes.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Passem a les intervencions dels Grups Parlamentaris.

Pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Simó Duró.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies, Sr. síndic.

És la segona vegada que en públic, aquí en aquesta sala... La primera vegada és una al·lusió que va fer el Sr. Narcís Casal, i en aquells moments, doncs, jo vaig manifestar satisfacció per aquest desig de fer les coses millors.

He escoltat, avui, el seu plantejament. Només li he d'assegurar com ho assegura, doncs, el seu Grup, que *recolzo* totalment aquesta iniciativa que han tingut i, doncs, seré favorable perquè aquesta Proposició de llei, doncs, faci els seus tràmits.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

També, pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Vicenç Alay.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, els consellers d'Iniciativa Democràtica Nacional votarem igualment de forma favorable a aquesta Proposició de llei. I és que estem plenament convençuts, estem d'acord en el plantejament que recull a l'exposició de motius, i en el plantejament de la defensa que ha fet el Sr. Narcís Casal.

Pensem igualment que la reforma és necessària i urgent, tot i que coincidim amb els altres membres

de la cambra que cal avançar ràpidament cap a la redacció d'un nou Codi penal.

Bé, pel que fa als criteris del Govern que han estat recollits al Butlletí del Consell General i què ara ens n'ha fet una síntesi el Sr. cap de Govern, bé pensem... sembla clar que no hi ha cap mena de discussió del fons de la Proposició i que els problemes que s'apunten -i amb això també coincidim amb el Sr. Narcís Casal- creiem que no ha d'haver-hi cap problema per part de ningú perquè puguin, per via d'esmena, plantejar-s'hi solucions.

El nostre grup, repeteixo, votarà favorablement aquesta Proposició.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, també pel Grup Mixt té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. síndic.

Els consellers de Nova Democràcia compartim la Proposició, i per tant, votarem favorablement la seva presa en consideració i a més a més, donem total suport a les motivacions que acaba d'exposar el company conseller Narcís Casal, pel que fa a l'actualitat que pot merèixer una atenció especial a situacions com les que es pretén perseguir amb aquesta Proposició de llei.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, pel Grup Lliberal té la paraula el Sr. Francesc Mora.

M. I. Sr. Francesc Mora:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, des del Grup Parlamentari Lliberal som plenament conscients de la necessitat d'efectuar una profunda revisió del Codi penal vigent, malgrat que no sigui un codi antic, és un codi que data de l'any 1990. L'evolució constitucional d'Andorra amb posterioritat a ell fa que s'hagi d'adaptar al nou marc constitucional creat, tant pel que fa a les garanties i seguretat jurídica, com per a la protecció dels drets i llibertats dels ciutadans.

És per això que des del nostre Grup hem defensat sempre, i ja des del nostre programa electoral, la necessitat de la redacció d'un nou Codi penal. Hem refusat, per qüestió de principis abordar aquesta nova

visió del Codi penal, des d'un punt de vista de reformes parcials, més enllà de les que són estrictament necessàries per abordar una obra de major magnitud que és la que entenem que ha de ser la redacció d'un nou Codi penal i no la d'una revisió o reforma del Codi penal vigent.

Per tant, compartim plenament el criteri del Govern pel que fa a la conveniència de la redacció d'aquest nou Codi, i que aquest s'adapti millor a les necessitats socials del país. En aquesta via s'ha iniciat, i espero que s'arribi a un bon final, un treball conjunt amb les forces polítiques per intentar si es pot assolir aquest objectiu d'una manera conjunta.

No obstant això, la reforma dels articles 105 i 114 de l'actual Codi penal que proposa el grup de l'AND, entenem que pot ser presa en consideració pel nostre Grup, malgrat la problemàtica que planteja resoldre la reforma proposada, -que entenem que té certes mancances-: d'una part considerem que és incompleta ja que no preveu, per exemple, tal com es desprèn del criteri del Govern, la penalització de la utilització d'informació privilegiada. Així mateix, també entenem que no és urgent, i en aquest sentit no compartim absolutament els neguits de l'AND en relació a la urgència que planteja la reforma parcial del Codi penal. Inclús creiem que tècnicament tampoc és del tot bona, ja que podia haver estat debatuda més aviat en el si de la globalitat del Codi penal, la qual cosa ens hauria permès afrontar el debat sobre aquest tipus de delictes amb una visió més de conjunt i molt més acurada i meditada.

A pesar d'això, i valorant degudament aquestes mancances, votarem a favor de la presa en consideració de la Proposició de llei amb el ferm criteri que des de la comissió a la qual escaigui analitzar aquesta Proposició de llei s'aportaran millores tècniques i jurídiques necessàries per tal que el treball que en surti pogués ser inclòs, definitivament, en el futur nou Codi penal.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra intervenció?...no?

Bé, doncs, a la vista de les intervencions declaro presa en consideració la Proposició de llei per assentiment.

S'obrirà, doncs, un termini per a la presentació d'esmenes que no podran ser a la totalitat.

Passem al punt següent de l'ordre del dia, el número 10.

10- Nomenament del raonador del ciutadà.

S'ha presentat una única candidatura, sobre la qual no s'ha formulat cap objecció i ha estat proclamada per la Sindicatura i publicada al Butlletí núm. 29/98 del 8 d'octubre.

Demanaré al Sr. secretari que llegeixi el nom del candidat, si us plau?

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

El Sr. Ricard Fiter Vilajoana.

El M. I. Sr. Síndic General:

Gràcies.

Procedirem, doncs, a continuació, a la votació i tal com s'ha convingut amb els presidents dels grups parlamentaris serà a mà alçada.

Doncs, demanaria en primer lloc que alcin la mà els membres que voten a favor del candidat.

...

Demanaria als membres que s'abstenen, que vulguin alçar la mà.

Sr. secretari voleu procedir al recompte, si us plau?

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Vots afirmatius: 16; abstencions: 11.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació, constatat que el candidat no ha obtingut la majoria de les dues terceres parts dels membres requerida per la llei, procedirem a una segona votació seguint el mateix procediment.

Doncs, vots a favor del candidat?

...

Abstencions?

Sr. secretari, si us plau, procedeixi al recompte.

El M. I. Sr. Enric Tarrado:

Vots afirmatius: 16; abstencions: 11.

El M. I. Sr. Síndic General:

Bé, doncs, a la vista del resultat de la votació i constatat que el candidat ha obtingut la majoria absoluta requerida per la llei en una segona votació, declaro nomenat raonador del ciutadà el Sr. Ricard Fiter Vilajoana.

Finalitzat el punt de l'ordre del dia, alguna intervenció?

Explicació de vot per part del Sr. Simó Duró, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Com vós ho heu anunciat, vull explicar el meu vot, que és una abstenció, però que el poble sàpiga des del meu escó que és un vot negatiu per a aquesta persona.

Senyors que ens heu fet la proposta, per què no s'ha dignat el candidat a presentar-se, segons el costum andorrà? Això em demostra l'arrel, ni les persones que, potser el presentador, aquí, en aquest cas, s'ha acontentat d'un tros de paper fred. És... de totes maneres, he de dir que el resultat hauria estat el mateix. Però el que sí he de dir és que, senyors lliberals, la vostra política és una política d'omplir un altre calaix, aquí en aquest cas amb el senyor raonador, en coses de casa de la calaixera rococó lliberal.

Aquesta persona -i això és el perquè, doncs, jo no he pogut *recolzar-la*- està políticament... o estava..., a pesar de la seva renúncia, massa assimilada a un corrent poc estable, la vostra, la dels senyors lliberals. Aquesta persona ha estat una persona que ha militat des de fa uns quatre anys, i més per a un sol partit, el vostre, senyors lliberals; persona que si no m'enganyo -i si ho dic, senzillament, ja ho sé que no és un costum que es faci quan no hi són les persones, però hi ha un senyor presentador, i aquest senyor presentador, en tot cas, ja ho defensarà- aquesta persona no ha obtingut mai la confiança per la via de sufragi. Això us hauria hagut de fer pensar. Certament, aquesta persona té un currículum de benestant, tant a nivell personal com de productor literari.

Què li reprotxo?. A una persona que li heu donat un càrrec, una mica el càrrec que tots nosaltres, senyors consellers, que sortíem al carrer havíem de preocupar-nos de les queixes, dels problemes i de mirar de resoldre'ls, perquè en definitiva, és un substitut nostre per facilitar-nos les coses, tot i que sigui una figura moderna...

Doncs, aquesta persona amb aquest silenci no ha denunciat ni s'ha expressat en contra d'actes i decisions nefastes que, vosaltres senyors lliberals, heu posat a la palestra i que ens governeu. El cas de la Llei de la CASS, el transport escolar, el forfet clínic... Sí senyor, aquests temes són els temes pels quals aquesta persona ha de vetllar perquè no passin.

I aquest senyor, que amb el silenci, doncs, ha demostrat la seva vènia, és el que ens proposeu.

Senyors, una vegada encara, amb la vostra política de vestit a mida o de melics per lligar, us heu enganyat, hauríeu fet més bé de no usurpar amb premeditació i d'instituir, -dic premeditació, vull aclarir-ho, perquè jo, sent del Grup Lliberal doncs no vaig saber fins quan havia passat de l'altre costat -a on em trobo molt bé, he de dir-ho-, i d'instituir la figura del batlle de menors i del batlle de família... potser hauríeu d'haver començat per això, perquè aquí sí que tenim la nafra i una nafra, doncs, molt forta.

Ho dic, el Sr. Ricard Fiter no correspon al perfil que convindria per tal missió.

Senyors, com sempre, no heu buscat un home de consens, i creieu-me Andorra en té, però *encara* la precipitació, la recompensa, el favor tornat us *aboquen* a treballar per casa. Mal pensat i mal fet.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra explicació de vot?

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, tant en la nostra intervenció del dia 18 de desembre de 1997, quan es va prendre en consideració la Proposició de Llei, com el dia 4 de juny d'aquest any en què es va aprovar i, entretant, durant el tràmit d'esmenes i en el debat en comissió, a IDN vam defensar sempre que l'elecció del raonador es fes o necessités una majoria molt important en la primera votació, una majoria àmplia. Nosaltres vam proposar a tres quartes parts d'aquesta cambra i, al final, es va consensuar dos terceres parts, és a dir, dinou consellers.

Ho vam defensar convençuts que era bo per la institució que la persona del raonador fos una figura de consens i, per tant, menys vulnerable al joc polític de partit.

Per aquesta raó, i així ho vam fer saber des del primer moment, tant al candidat que avui es presenta com als grups parlamentaris d'aquest Consell, a IDN vam decidir no atorgar el nostre suport a cap candidatura que no fos capaç d'obtenir el *recolzament* d'almenys dels dos grups majoritaris d'aquesta Cambra.

I això, amb independència, i sense entrar en consideracions sobre la persona del candidat.

Per les raons que sigui, cadascú apunta o apuntarà les seves, aquest consens no ha estat possible, cosa que lamentem, com lamentem també que no s'hagin fet tots els esforços necessaris per assolir-lo.

Avui ens trobem -s'ha vist amb el nomenament d'un candidat- únicament amb els vots del Grup Lliberal, és a dir, una nominació monocolor, i això, creiem que no fa cap favor, no pot fer-lo de cap manera, a la institució del raonador del ciutadà.

Aquesta és, sintèticament, la justificació de la nostra abstenció.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. M. Rosa Ferrer teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

A Nova Democràcia també volem que quedi clar que la nostra abstenció s'ha d'interpretar, també, com un vot negatiu a l'elecció del nomenament del raonador del ciutadà, i en el sentit en què ho ha fet el Sr. Simó Duró. Però per nosaltres, en primer lloc, són diferents les raons que ens porten a prendre aquesta decisió i, havent-nos manifestat d'aquesta manera, són les següents:

En primer lloc, volem deixar constància que, malgrat que el president del Grup Liberal, el Sr. Francesc Mora pugui dir que s'ha cercat el consens a l'hora d'establir aquesta candidatura, per nosaltres no és ben bé cert, això.

És cert que el president del Grup Liberal s'adreçà al president del Grup Mixt, en aquest cas també de Nova Democràcia, el Sr. Bartumeu, el dilluns al migdia, per demanar si votaríem un candidat del qual ja se'ns donava el nom. No es donava l'opció de dir: "és que tenim diferents persones, quina d'elles faria consens"? no!, el nostre candidat és aquest: que el votareu? I això era dilluns quan la candidatura es tancava el dijous, és a dir, tres dies després d'aquesta conversa. Llavors, com tothom pot comprendre, nosaltres no entenem que aquesta sigui la manera de cercar consens. I en tot cas, voler fer creure el contrari, doncs, seria *exercitar* la pura demagògia.

Una altra raó que ens porta a dir no avui és la coherència política. Nosaltres, a Nova Democràcia, ja ens vam abstenir a l'hora de votar la Llei en la Sessió del Consell General del dia 4 de juny d'aquest any.

I ho vam fer perquè ja vam dir en aquell moment que estàvem convençuts -i així ha de constar a l'acta del Consell d'aquell dia o del *Diari de Sessions*- que l'únic motiu que havia portat els liberals a presentar

aquesta Llei era el de distribuir noves cadires als vells i fidels servidors de la causa lliberal.

Doncs bé, avui es confirma aquell convenciment que vam manifestar el 4 de juny, i sense dubtar de la capacitat de la persona que proposen per ocupar aquest càrrec, cal recordar que quan el Partit Lliberal va voler formar part de la Internacional Lliberal es va haver de fer acompanyar de la mà del candidat actual a raonador del ciutadà, i fins fa poc, aquest mateix candidat era un destacat membre de l'executiva liberal... i això ho sap tothom, no cal que *abundem* més sobre aquest punt.

En conseqüència, per coherència -coherència nostra- i després de constatar que el que vam dir el 4 de juny s'ha fet realitat, i de la manera que entén la majoria lliberal, també, el consens, a Nova Democràcia no podem donar suport de cap manera a aquesta candidatura.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Altra explicació de vot?

Sr. Jordi Torres teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jordi Torres:

Si, gràcies, Sr. síndic.

Llegir el currículum del senyor Ricard Fiter i afegir-hi les valoracions personals de tot el Grup Parlamentari de l'Agrupament Nacional Democràtic ens hagués portat no solament a acceptar sinó a aprovar la seva candidatura com a raonador del ciutadà. Però, senyors del Grup Lliberal, des del nostre Grup polític no podem acceptar la forma en la qual vostès continuen fent les coses per assolir un consens, que en aquest cas considerem que hagués estat necessari.

Si consens ha de prevaler en una elecció com la present, aquest ha de ser fruit del diàleg entre els diferents grups, i aquest ha de tenir com a resultat la designació de la persona escollida dins d'aquest consens. Malauradament, les coses no s'han volgut fer així.

Des del Grup Lliberal, se'ns ha comunicat d'una manera unilateral el nom de l'escollit per ells, i nosaltres... a votar.

No, senyors lliberals, nosaltres no donarem suport a les decisions de les quals no ens en sentim coautors, no a les que ens vinguin imposades des d'una majoria, que no es guarden vostès de qualificar sovint de suficient, per assolir els seus objectius.

Si continuen creient que aquesta és la millor fórmula, continuïn, però sàpiguen que amb aquests mètodes continuaran sense gaudir del nostre suport.

No vinguin, doncs, després demanant el nostre recolzament perquè la resposta serà negativa. Per aquests motius des de l'Agrupament Nacional Democràtic ens hem abstingut en la votació pel raonador del ciutadà del Sr. Ricard Fiter.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra explicació de vot?

Sr. Francesc Mora teniu la paraula.

M. I. Sr. Francesc Mora:

Sí, gràcies, Sr. síndic.

Bé, jo volia fer constar només dues coses en relació amb aquesta votació.

La primera és que excepte el conseller independent, Sr. Simó Duró, els altres haig d'entendre que estan o podrien estar d'acord en la qualitat i en la persona que al final ha estat elegida raonador, i que al cap i a la fi no han votat a favor per una qüestió de males formes del Grup Parlamentari Lliberal. Bé, amb la meitat primera de la intervenció, doncs, ens donem una mica per satisfets, és a dir, si la persona pot tenir un cert reconeixement i un cert prestigi en aquest sentit esperaríem, doncs, que acabessin de donar-li el seu suport un cop hagi iniciat la seva feina i un cop hagi iniciat els treballs sense que prèviament amb aquesta condició, diguem limitit la seva capacitat de treballar.

Pel que fa a si és o no és membre d'una executiva, de si és o no és membre... bé, en aquest sentit l'únic que puc dir és que nosaltres, com a Grup Parlamentari que va iniciar la Proposició de Llei, vam acceptar totes les esmenes que, en aquest sentit, podien preocupar els grups de l'oposició; però, bé, tampoc és suficient acceptar aquestes esmenes, i el que s'ha fet en aquest sentit i pel que fa a les qüestions de les formes, doncs bé, no tinc res a dir en aquest sentit. Potser sí que en alguns casos hi ha hagut una mica... una mica de precipitació en aquest tema, però en tot cas nosaltres compartim plenament que la persona que finalment ha estat escollida serà un bon raonador, i en tot cas crec que hauria de tenir el suport i l'ajuda de totes les forces polítiques aquí representades.

Moltes gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Cap altra explicació de vot?

Doncs, passem directament, doncs, al punt número 11.

11- Elecció d'un membre de la Junta de Govern de l'ORTA.

Es constata que no s'ha presentat cap candidatura dins del termini establert pel Reglament.

Es convocarà novament aquest nomenament en una propera reunió.

Alguna intervenció?...no?

Doncs passem al punt número 12 de l'ordre del dia.

12- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada per la M. I. Sra. M. Rosa Ferrer Obiols, consellera general, per escrit de data 16 de juny de 1998, relativa a la petició adreçada per un grup de ciutadans per a la modificació de la Llei reguladora de la gestió de la CASS.

La pregunta fou publicada en el Butlletí número 18/1998 del 23 de juny.

Exposa la pregunta la Sra. M. Rosa Ferrer. Teniu la paraula.

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies.

En la Sessió Ordinària del Consell General del 18 de desembre de l'any 1997, s'aprovà per majoria, els 17 vots de la majoria lliberal, del Grup Parlamentari Lliberal, la Llei reguladora de la gestió i l'organització de la Caixa Andorrana de Seguretat Social. En aquell moment des de Nova Democràcia, ja vam manifestar i reiterar el nostre desacord en el text del Projecte de Llei que s'havia presentat per part del Govern i que fou, pel que respecta al fons i la filosofia, el que definitivament s'aprovà per majoria en aquesta Cambra. Posteriorment, per comunicació del 22 de maig 1998, per carta, rebuda el 26 de maig, el síndic general ens trametia còpia de la carta que li havia fet arribar el senyor Albert Salvadó i altres signataris, en total, pel que deia la carta, 1.530 signatures, en la qual es demana que es valori la possibilitat de procedir a la modificació de la Llei en el sentit que hi havia dues possibilitats: una, que es digui clarament que el M. I. Govern es constitueix en garantia del bon fi del fons de la CASS, manifestant de forma inequívoca que mai no sortiran de la pròpia CASS ni s'empraran per a res més que no sigui garantir el pagament de les prestacions

-quant als fons-, i alhora que no es disminuiran les prestacions ni les pensions, sinó que, en tot cas, s'incrementaran i que tots els drets adquirits resten inalterables. I l'altra opció, amb unió, que ells proposaven: que es retorni a la situació jurídica anterior en què la CASS és propietat dels cotitzants, modificant, en conseqüència, la composició del Consell d'Administració i les seves atribucions incloent-hi la forma de nomenar el director.

En aquestes condicions la pregunta que formulem des de Nova Democràcia és la següent:

Primer: Ha tingut el Govern coneixement oficial del contingut i de les signatures d'aquesta carta adreçada al síndic general el 26 de maig del 98? I la segona qüestió: en el supòsit que sí -que suposem que és així-, creu el Govern necessari adoptar alguna mesura legislativa per donar satisfacció als sotasignants, 1.500 i escaigs signatures de la repetida carta, i garantir, com diu, per escrit, i amb força d'obligar, les seves peticions?

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern el Sr. ministre de Sanitat. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Maria Goicoechea:

Respecte a la primera part de la pregunta, he de dir que sí, que en efecte el dia 25 de maig, en el registre del cap de Govern hi consta l'entrada de la tramesa del Sr. síndic amb la dita carta.

I quant a la segona part, voldria exposar que en l'exposició de motius de la dita Llei, la Llei reguladora de la gestió i l'organització administrativa de la Caixa Andorrana de Seguretat Social aprovada per aquest Consell el 18 de desembre de 1997, s'explica que aquesta Llei és només una primera fase de l'actualització normativa sobre la Caixa Andorrana de Seguretat Social, que calia fer en aquell moment per imperatius legals. En una fase posterior, el Govern sotmetrà a la consideració del Consell General un Projecte de Llei que abordarà tots els aspectes que una legislació sobre la seguretat social ha de portar. En aquest projecte s'expressarà de la forma que es consideri més adient, la garantia de l'Estat sobre el sistema de seguretat social que prescriu l'article 30 de la nostra Constitució. Tanmateix, és important remarcar que la Llei referida en la seva pregunta, no canvia, en una sola coma, les disposicions vigents sobre el que és permès fer amb els fons i reserves de la CASS i el que no és permès fer, i que, en conseqüència, el Govern no creu necessari introduir cap canvi en l'esmentada

Llei, ni proposar cap mesura legislativa, abans de proposar al Consell un projecte de Llei sobre la seguretat social. Deixi'm recordar a tot el Consell que, lluny de disposar dels fons de la CASS per altres finalitats, ha estat el nostre Govern el que ha retornat a la CASS els diners que aquesta va acordar prestar al Govern l'any 1989 per a la construcció d'un nou equipament hospitalari. Això hauria de ser una prova suficient de les intencions d'aquest Govern i del respecte a la claredat i a la independència dels rols i de les responsabilitats de cada una de les institucions i de les funcions que aquestes han de complir amb la nostra societat en relació a la Seguretat Social.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. M. Rosa Ferrer, vol tornar a intervenir?

La M. I. Sra. Maria Rosa Ferrer:

Sí, gràcies, Sr. síndic.

Bé, jo només raonant..., potser amb les intervencions de quan es va tramitar aquesta Proposició de Llei..., hi ha una cosa que, sincerament, tampoc no entenc, és que si realment... -i jo no dubto en tot cas del que vostè ens acaba de dir i de dir quina és la voluntat del Govern-, però si la voluntat és aquesta i a més l'han manifestat moltes vegades, el que no entenc és per què els costa tant posar-ho en un text amb força d'obligar. Això per un costat, i no entenc que si la voluntat és aquesta, per què no es pot posar a la Llei, és a dir, fins a on arriba la responsabilitat de l'Estat. Una.

Dos. Pel que respecta a la inquietud -que jo dedueixo que es desprèn d'aquesta recollida de signatures és que, si bé quant al tema del fons de la CASS, que és la Llei en si, no es modifica, el que sí que és cert és que es modifica un Consell d'Administració, que passa a ser manat, dominat pel Govern, en el qual, fins i tot, el president del Consell d'Administració és dels membres nomenats pel Govern. És a dir, un Consell d'Administració en què el Govern hi té una incidència molt directa i una força molt directa en relació a la situació anterior a aquest Consell d'Administració. I és aquí on hi ha aquesta certa inquietud, al modificar-se l'òrgan de govern d'aquesta entitat, al modificar-se això, quina dificultat té el Govern, de dir: ja que manem també ens en responsabilitzem? Quan se'ls ha demanat a través d'esmenes, no s'ha volgut acceptar.

Això d'una banda i, finalment, i ja per acabar, és cert que en l'exposició de motius d'aquesta Llei es diu que hi ha d'haver una llei de reforma de la Seguretat

Social de fons, no es diu solament en aquesta Llei, sinó que hi ha un text aprovat per aquesta Cambra de fa més de 2 anys, on també es deia el mateix quan es va acordar prorrogar el Consell d'Administració que hi havia anteriorment, això ho recordaran els qui hi eren aquí presents en aquells moments. En aquell moment es va donar un any per fer aquella Llei de reforma de la Seguretat Social. Han transcorregut dos anys. Mentrestant, al mig, tenim un Projecte de Llei que és un pegat que arregla el Consell d'Administració de la CASS, però no arregla la Llei de la Seguretat Social perquè no hi entra en el fons; només el que fa és fer que la CASS esdevingui una parapública, quan, fins que vostès van entrar aquesta Proposició de Llei, no ho era -això també és cert- i, per tant, la Llei de fons de la CASS, que jo sàpiga, últimament no en parla i no diuen si hi estan treballant o si la pensen entrar a tràmit. D'això fa més d'un any. Farà un any, ara, que es va entrar a tràmit, l'altra.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre, voleu tornar a intervenir?

Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Josep Maria Goicoechea:

És que coincidim, Sra. Ferrer, a diagnosticar que el problema de fons és la composició del Consell d'Administració, i no la garantia de l'Estat sobre la CASS, no només els fons o les reserves sinó sobre el sistema de Seguretat Social, com diu la Constitució.

Aleshores, jo amb el major respecte a les consideracions dels 1.500 i escaigs ciutadans que han signat la carta, no entro a analitzar ni a jutjar les seves intencions. La demanda que formulen, ja he expressat el perquè ens sembla que no mereix una resposta d'una proposta legislativa per part del Govern.

Quant al termini de la reforma que va aprovar el Consell a finals de l'any 96 -no tinc els texts al davant- però em sembla recordar clarament que el termini que es donava era per decidir quina havia de ser la composició del Consell d'Administració, i la forma de nomenament exclusivament, i que no hi havia cap termini que volgués obligar ningú sobre la presentació d'un nou projecte de Llei, d'una nova llei, sobre la Seguretat Social.

Compartim, no només jo, sinó tot el Govern, la preocupació que avui expressa vostè, per ajornar, posar al dia, la legislació sobre la Seguretat Social, hi estem treballant des de finals del 1996 i encara no

estem llestos per presentar al Consell General el projecte de llei.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta?

Sr. Simó Duró, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Per al·lusió, no jo sinó per altri, perquè aquí -sí dic per altri- perquè aquí s'ha parlat que hi havia hagut inquietuds. El Sr. ministre n'ha parlat, i la Sra. Rosa Ferrer. Però em *dono compte* que, amb les últimes paraules que ha expressat, d'inquietud no n'hi arriba a haver cap, perquè em sembla que 1.500 ciutadans que signen mereixen, primerament, una contesta i no un silenci com aquí s'ha donat a entendre, i que avui, potser, podria ser primer el trencament del silenci oficial que es fa per part del Sr. ministre. Això per un costat.

Tenia una altra puntualització a fer que en aquests moments m'ha marxat de la memòria. Però, això sí que ho volia posar en rellevància i, aprofitant, com ho he dit, com a conseller general, només voldria que aquests senyors, en el seu moment, es recordessin d'aquestes paraules que s'han pesat i que són les paraules del Govern.

He dit

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. ministre, voleu intervenir per al·lusió?

El M. I. Sr. Josep Maria Goicoechea:

El Sr. Simó Duró ha expressat un judici d'intencions que no cal que responguem.

El M. I. Sr. Síndic General:

Per al·lusió, Sr. Simó Duró.

El M. I. Sr. Simó Duró:

No he expressat el que el senyor... Torno a repetir, el Sr. ministre, contestant a una intervenció de la Sra. Rosa Ferrer, li ha dit que no havien considerat oportú que hi hagués una contesta de text legislatiu a aquestes 1.500 signatures. Aleshores, no és cap procés d'intenció, jo només el que dic és que aquesta forma, aquestes paraules han trencat el silenci del

Govern: que els senyors que van ser signants, que se'n recordin al seu moment. És tot.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay voleu formular una repregunta?

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. síndic.

Jo només volia dir que el nostre Grup que va ser prou bel·ligerant en el moment de discutir el tema de la CASS, en aquesta mateixa sala, segueix amb el mateix neguit, que ja s'ha comentat aquí per part dels meus companys de Grup. I pensem que, tot i que el Govern, en cap moment, hagi pres la iniciativa de posar com a forma amb força d'obligar aquests temes que s'han parlat aquí, sí que del fet que els diners de la CASS no sortiran dels fins dels quals estan destinats, creiem i volem que en quedi constància, que les manifestacions del Sr. ministre, si no obliguen formalment, obliguen moralment. Esperem que el Govern estigui a l'alçada d'aquests compromisos.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta?

Bé, doncs, passem a l'últim punt de l'ordre del dia i punt número 13.

13- Resposta oral del Govern a la pregunta formulada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, Conseller General, per escrit de data 17 de juny de 1998, relativa al forn incinerador d'escombraries situat a la carretera de la Comella.

La pregunta fou publicada en el Butlletí número 18/1998 del 23 de juny.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu. Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies, Sr. síndic.

La escassetat de sessions d'aquesta assemblea parlamentària fa que una pregunta, una interpel·lació presentada el 18 de juny, es discuteixi el 8 d'octubre, amb la qual cosa no solament han passat setmanes i mesos sinó que, fins i tot, el

ministre interpel·lat ha estat substituït per la Sra. ministra que avui tenim aquí.

A partir d'aquí, la pregunta anava més aviat dirigida a l'anterior membre del Govern perquè feia referència, i ho mantindré, a declaracions que havia fet. Però, feta aquesta precisió de calendari, la pregunta es formula el mes de juny a partir de la inquietud de conèixer la situació del forn incinerador d'escombraries, que fa anys que se'ns estava dient, o que coneixem que està treballant per sobre les possibilitats reals, però del qual no hi ha unes dades fetes públiques des de l'Administració. Feia referència a l'exposició de motius del mes de juny, segons la qual el ministre de Medi Ambient, en aquells moments el Sr. Enric Pujal, havia fet unes declaracions l'any 1996, parlant de 60.000 tones de residus l'any, però que el 15 de juny del 1998, és a dir, 3 dies abans que presentés la pregunta, havia dit que els residus es situaven a 35.000 tones de residus l'any.

En tot cas, la preocupació del mes de juny continua sent la del mes d'octubre, que és conèixer si aquest estudi que el ministre, -en aquells moments el Sr. Pujal, havia dit que s'havia encarregat un estudi des de l'any 96 a una empresa recomanada pel Ministeri francès de Medi Ambient-, doncs, a veure, on era aquest estudi en el sentit de saber a quines conclusions s'havia arribat. Per tant, hi ha una llista d'interrogants que han estat publicats i que llegeixo ara aquí:

Quantes tones de residus es cremen realment, a l'any, al forn incinerador?

Si s'ha efectuat aquell estudi sobre la viabilitat de les actuals instal·lacions del forn. I si és que s'ha realitzat, quines són les conclusions?

Demana també, si hi ha un estudi acurat sobre l'impacte ambiental que provoca el forn. Més concretament, sobre les emissions de dioxines i altres substàncies tòxiques o nocives per a la salut.

Mesures que s'han adoptat o està adoptant el Govern per concretar la construcció d'un nou forn incinerador, de dimensió suficient, que permeti complir amb la normativa europea actual en les emissions de fums i tòxics i la inèrcia de les cendres generades.

I demana, també, si el Govern ha decidit ja un pla global sobre el tractament de residus, en què consisteix? Com s'està executant?

I finalment, demana al Govern si li semblava normal que els habitants del nucli urbà o de la vall central, Escaldes-Engordany, Andorra la Vella i Santa Coloma, doncs, continuïn patint les

conseqüències negatives del mal funcionament d'aquesta instal·lació?

Aquests eren els termes de la pregunta.

El M. I. Sr. Síndic General:

Respon pel Govern la Sra. Olga Adellach, ministra d'Agricultura i Medi Ambient. Teniu la paraula.

El M. I. Sra. Olga Adellach:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, per respondre a la primera pregunta cal dir que l'any 1996 es va procedir a realitzar un seguit de pesades dels camions que recullen els residus domèstics de les parròquies i de les altres aportacions de particulars i d'empreses. Aquestes pesades es feien durant una setmana cada mes, a fi de tenir dades més fiables que les dels anys anteriors, quan es feien pesades de forma aleatòria.

Comparant amb les extrapolacions dels anys anteriors, es pot dir que estem incinerant actualment una quantitat de residus similars a la de l'any 1990.

L'any 1996 es van incinerar un total de 32.870 tones, de les quals: 29.870 tones provenien de la recollida d'escombraries als comuns; 250 tones provenien de l'escorxador, i 2.750 tones provenien de particulars i empresaris que aporten els seus residus directament al forn sense utilitzar el sistema de recollida dels comuns.

Cal dir que la recollida comunal suposa el 91% de la quantitat tractada. Andorra la Vella aporta el 36% del total seguida de la parròquia d'Encamp amb el 18,5%.

En general, la composició dels residus a Andorra és bastant similar a la dels països veïns, amb un 36% de matèria orgànica, un 24% de paper i cartró, un 10% de plàstic i un 7% de vidre. La gran quantitat de paper i cartró s'explica pel fet que Andorra és un país eminentment turístic, on aquest material s'utilitza molt en embalatges i només algunes parròquies en fan la recollida selectiva.

L'any 1997 no es van poder fer pesades al forn ja que la bàscula es va espatllar, i es va procedir al muntatge d'una nova bàscula. Tornem a tenir dades a partir de l'any actual. Així doncs, comparativament li puc dir que, si bé, fins a l'agost de 1996 s'havien incinerat 22.078 tones, fins a l'agost de 1998 se n'han incinerat 29.103 tones.

Per tant, s'observa un increment respecte a l'any 1996, però tot ens fa pensar que la previsió de capacitat per un nou sistema de tractament al voltant de 50.000 tones és suficient per fer front als augments possibles en els propers anys.

Pel que fa a la segona pregunta, l'any 1996 es va encomanar una auditoria de les instal·lacions actuals del forn incinerador a l'empresa "Béture-Environnement". Les conclusions de l'estudi van ser que, considerant la disminució de les quantitats tractades en els últims anys, la capacitat de la planta actual pot semblar suficient. Però la situació actual no és satisfactòria per diferents motius. Entre aquests motius, el primer és que el forn té 17 anys i durant aquest temps les instal·lacions han estat molt sol·licitades i les reparacions que s'han dut a terme han sigut les mínimes per no haver de parar el forn. Cal destacar la corrosió que pateix l'estructura de la xemeneia, però els forns funcionen bé ja que han estat mantinguts i encara poden durar. L'altre motiu és que la manipulació de residus particulars com els de l'escorxador i de l'hospital no està prevista en aquesta instal·lació. I també, la qualitat de la combustió i el sistema de tractament dels fums no compleixen les normes europees actuals. Les instal·lacions es van fer l'any 80 i es van millorar l'any 1988. Per adaptar les instal·lacions actuals a la normativa europea caldria realitzar una inversió molt important, i per això el Govern va començar l'any passat a estudiar quines possibilitats té Andorra per fer front al tractament dels seus residus segons les normatives actuals.

Pel que fa a la tercera pregunta, és un fet dir-li M.I. Senyor, que ni aquest Govern ni cap dels anteriors han fet un estudi acurat sobre l'impacte ambiental del forn incinerador; per aquest motiu no li puc respondre amb xifres a la seva pregunta. El que sí que li puc assegurar, tal com li he dit a la resposta anterior, és que no s'adapta a les normes comunitàries.

L'any 1989, al moment de la recepció de les obres de millora de les xemeneies es va fer un estudi del que s'abocava al forn. Les xemeneies només tenen filtres que retenen les partícules de pols, però no hi ha tractaments de rentat de fums que netegin els àcids i els metalls pesants.

La resposta a la quarta pregunta: actualment el Govern està estudiant quines possibilitats de tractament dels residus existeixen per a Andorra que compleixin les normatives europees. Estem treballant, doncs, en l'elaboració del Plec de bases per a la instal·lació d'un nou sistema de tractament de residus, que tindrem enllestit ben aviat.

La resposta a la penúltima pregunta: el Pla global sobre el tractament de residus com a document acabat no està publicat, però la línia que es vol seguir consisteix a millorar al màxim la recollida selectiva i la tria dels residus reciclables: vidre, piles, pneumàtics, olis usats i tòxics. Molts d'aquests residus ja es recullen i s'exporten gràcies als convenis

que hem firmat amb França i que estem negociant amb Espanya. És necessari potenciar al màxim les recollides selectives per al posterior reciclatge de productes, tal com preveuen les normatives actuals. No obstant això, en aquest cas hem de treballar considerant les competències comunals sobre la recollida de residus i la manca d'espai als trams urbans del nostre país on la instal·lació de contenidors és problemàtica. Com bé sabeu, per a la recollida del vidre s'han hagut de buscar solucions innovadores com els contenidors enterrats.

D'altra banda, hem encetat converses amb els comuns per tal de restaurar i d'adequar els abocadors de cendres que hi ha al país.

Pensem que amb l'augment dels residus recollits selectivament, la restauració dels abocadors, l'estudi de les noves tecnologies i el Reglament de contaminació atmosfèrica -que pràcticament tenim enllestit- el Govern està en vies de solucionar el tema dels residus a Andorra de manera ecològicament racional.

I per donar resposta a la darrera pregunta: no és ni adient ni defensable que els habitants del nucli urbà d'Andorra la Vella i els d'Escaldes-Engordany pateixin les conseqüències negatives del mal funcionament de la instal·lació del forn incinerador, ja que la contaminació no respecta les fronteres i la contaminació atmosfèrica encara menys, i això s'està notant a nivell mundial, pel que les fronteres parroquials en aquest cas no tenen raó de ser. A més a més la preocupació del Govern no és solament pels habitants d'Andorra la Vella i d'Escaldes-Engordany, sinó per tots els del país.

Gràcies, Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr Jaume Bartumeu teniu la paraula.

El M. I. Sr. Jaume Bartumeu:

Bé, en primer lloc li agraeixo a la ministra la contesta perquè ha estat formulada d'una manera inhabitualment sincera en aquesta sala i en aquest exercici de control al Govern, que ens esforcem d'intentar aplicar periòdicament. Dic inhabitualment sincera, perquè reconèixer, com ho ha fet en dues ocasions, que efectivament no s'està complint la normativa europea, doncs, és d'agrair, i si a més a més, ens diu la ministra que s'està treballant per resoldre la qüestió, doncs ho hem d'agrair doblement.

Hi ha dos coses que voldria dir. La primera, en relació a l'estudi que s'havia encomanat des de l'any 96, he entès que ja el té el Govern. M'ho ha dit en la

escaient contesta. A partir del moment que s'està aplicant pel conducte, evidentment, reglamentari demanarem que ens en vulgui donar trasllat. Estic parlant de l'estudi fet per la consultoria francesa sobre el funcionament del forn.

En segon lloc, si ho he entès bé, estem també en una situació delicada pel que fa al pla global, que no està publicat; doncs ho pregunto. Però la meua pregunta o repregunta és si està aprovat pel Govern, perquè m'ha semblat entendre de la seva contesta que s'estava acabant d'elaborar, perquè en el cas que estigués aprovat pel Govern, també en demanaria comunicació. Si no és el cas, doncs, esperarem que el Govern l'acabi d'aprovar.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. ministra vol contestar?

El M. I. Sra. Olga Adellach:

Sí. Li trametrem l'estudi de la consultoria francesa, i quant al pla global, doncs, hi estem treballant i el que sí que està clar és que, tot i que no està publicat, les línies que s'estan seguint a nivell de recollides selectives són les que dictamina el pla global, i que tan bon punt el tinguem, li farem arribar.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna repregunta?

Sr. Simó Duró teniu la paraula.

El M. I. Sr. Simó Duró:

Gràcies, Sr. síndic.

Només per dir a la Sra. ministra, agraïment per les seves paraules, però també voldria redreçar algun error que no és culpa seva, perquè en aquella casa desapareixen molt els informes; i *cregueu* que jo en 20 anys -ho dic tal com ho penso- en 20 anys, almenys n'hi ha hagut 2 de febaens. Un al moment que hi havia el Sr. Mas com a conseller de la Junta de Serveis Públics, i a després quan el Sr. Pintat era cap de Govern, també se'n va fer un. I penseu que eren conseqüents, i que es denunciaven totes les irregularitats, el que passa és que o bany de calaix en calaix o al foc. Això és el passat. Però, en fi, el passat és el passat, el que compta és el que ara tindrem.

Ja m'ha marxat el fil...Per la segona cosa que volia dir...Sí. La Sra. ministra, i ho ha dit en tota claredat, però em sembla que per un costat parlem de pol·lució... Voldria dir, també com a *precedent*, que mireu si havíem arribat a problemes extremes amb

en aquest cas que a totes les parròquies d'Andorra havien tingut reunions per parlar d'aquesta qüestió. El que vol dir que ja fa dies que hi ha aquest neguit. A la meua idea és que la Sra. ministra, i li agraeixo la seva franquesa i espontaneïtat, però, parlem de pol·lució i m'ha semblat que ha tirat una mica de gasolina sobre el foc quan ha parlat que no havia d'haver-hi consideració de parròquies i parròquies. Jo li demanaria que, en tot cas, *recolzés* o *recavés* una opinió de les 7 parròquies andorranes perquè a després no creéssim aquí una guerra a nivell de parròquies. És la *sola* cosa de què hauria de fer insinuació.

He dit.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. ministra voleu contestar?

Teniu la paraula.

El M. I. Sra. Olga Adellach:

En la meua resposta, en tot cas, no volia crear cap guerra entre parròquies. Simplement he contestat a la darrera pregunta que ha formulat el M. I. Sr. Jaume Bartumeu, i que era saber si realment les instal·lacions actuals del forn incinerador preocupen a nivell de contaminació els habitants d'Andorra la Vella i Escaldes. Suposo que per la proximitat que té el forn. Però en tot cas, només es qüestionava aquesta qüestió. Res més.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna puntualització al respecte?

Sr. Vicenç Alay.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. síndic.

Només volia demanar un aclariment, perquè no sé si ho he entès bé. Vostè ha parlat de substituir el forn en algun moment. És que la contesta ha sigut prolix, i voldria veure si em podria precisar una mica. Davant dels problemes que es plantegen que no es compleix la normativa, quina és la solució. M'ha semblat entendre això, però *igual* m'equivoco. Si m'ho pogués aclarir, si us plau.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. ministra teniu la paraula.

El M. I. Sra. Olga Adellach:

Davant dels problemes que es plantegen, la solució és instal·lar un nou sistema de tractament de residus i per això li he dit que estàvem treballant un plec de condicions, un plec de bases per tal que es pugui presentar properament un concurs on s'esculli una instal·lació que s'adeqüi a la normativa europea o a la normativa internacional, però que sigui adequat també per a Andorra.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay, teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Gràcies, Sr. síndic.

Bé, vostè parla d'un nou sistema de tractament de residus, i he d'entendre que no està estipulat quin és aquest sistema, o sigui, si és un sistema d'incineració, de piròlisi o d'altres sistemes que pugui haver-hi, o sigui que queda obert. Entenc això.

Ho dic, perquè és clar, també ho podia haver entès, o era aquest el dubte que tenia, si el que s'anava a fer era una millora de les instal·lacions actuals que, al meu entendre, serien instal·lacions obsoletes, i tal com vostè ha dit no compleixen la normativa, però, a més, per una qüestió que em sembla greu, vostè ha parlat que només es retenen els fums. El Sr. Bartumeu li ha fet una pregunta al voltant de dioxines, que són temes que, evidentment, no són fums i no es retenen, i que poden tenir un impacte important per a la salut, i jo agrairia que si això es demora, es faci l'estudi que calgui per veure quin pot ser l'abast d'aquesta contaminació per dioxines, perquè no estem parlant d'una contaminació elemental per pols, estem parlant d'una contaminació que té efectes molt greus per la salut.

Gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sra. ministra, vol contestar?

El M. I. Sra. Olga Adellach:

Sí, jo li diria al Sr. Alay, doncs, que en tot cas no es pretén renovar el que és l'actual forn incinerador, perquè ja he explicat en alguna de les meves respostes que la inversió que suposaria seria molt important. El que sí que farem serà buscar una alternativa, instal·lar un nou sistema de tractament, i bé, podem estudiar el fet d'elaborar aquest estudi sobre les dioxines, el que passa és que intentarem que a final d'any tinguem el Plec de bases, i en

principi caldrà escollir quina serà l'empresa o quin serà el mètode de tractament de residus, i a partir d'aquí hi haurà una inversió i en poc temps -en un o dos anys, s'haurà de valorar- tindrem un nou sistema de tractament de residus a Andorra. Potser sí que caldrà valorar si cal fer aquest estudi o no. Això a nivell tècnic ho examinarem i, en tot cas, si és així li comunicarem.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. Vicenç Alay teniu la paraula.

El M. I. Sr. Vicenç Alay:

Només agrair la seva contesta. Res més, gràcies.

El M. I. Sr. Síndic General:

Sr. cap de Govern, voleu fer un complement a la resposta de la Sra. ministra? Teniu la paraula.

El M. I. Sr. Cap de Govern:

Gràcies, Sr. síndic.

Només volia afegir que tot el tractament de residus evoluciona en les normatives, però no només en la normativa sinó en el que la tecnologia aporta a les possibilitats de solucions, i hem assistit aquí -els que tenim més anys- a diferents etapes. Andorra va ser, d'alguna manera, pionera amb el primer forn que es va instal·lar, que era un forn d'autocombustió que, potser, fa 35 anys que es va instal·lar, aquell forn, i no n'hi havien gaires de forns incineradors quan hi havien poques escombraries a Andorra. Més tard, no som pioners, hem quedat endarrerits en relació a alguns països i, si fa o no fa, com molt d'altres també. El que passa és que sí que he de dir que els informes successius que han fet diferents governs no han estat sempre al calaix. Crec que han permès evolucionar i s'ha fet un doble forn: es va doblar la capacitat del forn en un cert moment -no sé quan- i això suposo que era degut als informes que arribaven al Govern a cada moment, i que els ministres corresponents o consellers feien el que havien de fer.

El que he de dir és que el que preocupa no solament és el futur de les deixalles de tot el país, sinó també el reciclatge d'aquests abocadors que s'han anat escampant per les muntanyes, i que els que saben on són poden constatar fàcilment que són absolutament inapropiats. Això també entrarà dins el reciclatge que es faci, sigui quin sigui el mètode definitivament escollit. Amb això ha evolucionar la tecnologia, en el sentit que, fa poc, encara es pensava en el "tot incineració", i avui dia ja no és tan creïble el "tot incineració", sobretot pensant que en un país com Andorra la recollida sistemàtica i triada crec que és una obligació social i cívica de tots nosaltres, d'arribar-la a fer aplicar. Jo trobaria absurd per definició i per filosofia cremar vidre, cremar paper, cremar cartró o cremar fusta. En fi, em sembla que tenen utilitats més normals que cremar-les. I això és molt important pel que fa al vidre, perquè el vidre, ficat dintre el forn com es feia fins ara, perjudicava la combustió del mateix forn, perquè al cremar, si s'hagués cremat a 1.200 graus, fa una massa que hagués impedit treballar a tot el sistema. Per tant, es cremava amb menys potència. Una vegada el vidre hagi desaparegut del forn, com els comuns estaran aviat disposats a fer junt amb el Govern, ja milloraran aquests forns que tenim ara, que hauran de suplir durant el temps que sigui, el més curt possible, el que ha dit la Sra. ministra, per arribar a un sistema integrat que no sabem ara mateix quin és. És a dir, hi ha moltes noves possibilitats que inclouen, sobretot, el reciclatge tant com es pot, i evitar la combustió, també tant com es pugui, sobretot en països com Andorra. Això és el que l'informe que estem acabant dirà en el seu moment i quan s'hagi de prendre la decisió, el Consell General hi tindrà un paper preponderant, com és natural.

Res més Sr. síndic.

El M. I. Sr. Síndic General:

Alguna altra preregunta?

Bé, moltes gràcies.

S'aixeca la sessió.

(Són les 18.20 h)